

Daniel Pino Vicente Sociólogo urbanista

Forcadela, 1943

Homenaxeado Festas do Alivio 2016

+ info de Daniel Pino Vicente

literatura

- No leme das lembranzas*, ed. Litoral das Rías, Pontevedra, 2001
- Arredor do lume: contos do pote dunha outanía lonxana*, ed. Laiovento, Santiago de Compostal, 1998
- Vixía os sables ao chegar febreiro*, ed. Laiovento, Santiago de Compostela, 1995

científicas

- A Galicia Urbana* (coord. con Rubén C. Lois), ed. Xerais, Vigo, 2015
- “Apuntamentos acerca da evolución recente da estructura territorial galega e o seu tratamiento: ampliación do espacio económico e xurdimento de áreas metropolitanas: o exemplo de Vigo, unha esperanza”, *Grial*, núm. 155 (2002), pp. 529-550
- “Vertebrar o territorio”, *Tempos Novos*, núm. 44, (xaneiro 2001), pp.20-25
- “O Planeamento urbanístico: aproximación a súa problemática no noso país”, *Cadernos A Nosa Terra de pensamento e cultura*, núm 19 (1995), pp. 4-11

Premios

- 1994, Premio Europeo de Urbanismo polo labor de *Ordenación e Recuperación Integral do Conxunto Histórico Artístico de Allariz e o seu Río*
- 1985, Premio Galicia de Deseño polo *Plan Xeral de Ordenación de Vilagarcía e o seu Plan Especial do Castro*
- 1981, Premio Nacional de Urbanismo polo *Plan Especial de Protección do Pazo de Oca e o seu entorno*

Daniel Pino Vicente Sociólogo urbanista

Forcadela, 1943

Homenaxeado Festas do Alivio 2016

Daniel Pino Vicente

Sociólogo urbanista

Nesta 10ª edición do Acto Cívico do Alivio, o Concello de Tomiño quere recoñecer a traxectoria de Daniel Pino Vicente no eido do urbanismo. Dedicación que levou co compromiso a todos os niveis. Un veciño de Tomiño que deixou a casa paterna para percorrer camiños nos que atopou eivas pero tamén compañeiros e compañeiras cos que traballou arreo da mellor maneira que el considera: en equipo. E levando sempre o terrado Baixo Miño no corazón.

Daniel Pino Vicente iniciou o seu percorrido polo mundo na tenda do Paco Pino, en Forcadela. Detrás dun mostrador naceu a curiosidade polas xentes que ían mercar provisións nun tempo de escaseza e silencios.

Na solaina desa casa paterna cuxa planta baixa servía de tenda, comezou a dar renda solta á imaxinación da man das súas primeiras lecturas á par que axudaba na fábrica de madeira que o ben coñecido Paco Pino tiña no Concello. O homenaxeado neste acto cívico 2016 pronto marchou a estudar fóra. Tras as aulas de Don Domingo Garcés na escola de Estás, tivo claro que el quería estudar e facelo fora de Tomiño. Quería ver mundo. Fíxoo bacharelato en Pontevedra baixo a dirección do histórico Jose Filgueira Valverde, ao que Daniel lle agradece ter empregado no seu centro aos mellores profesores do que el é firme debedor e aos que o franquismo pretendeu facer desaparecer.

No bacharelato foi premiado cunha viaxe a Europa por ser un dos expedientes académicos más brillantes. Esta oportunidade para coñecer o mundo máis alá das fronteiras foi transcendental para o seu pensamento. Coñecer outros lugares, outras cidades, serviuelle para definirse como individuo e para tomar a firme determinación que el quería mudar o mundo do que procedía.

Coñecer outros lugares, outras cidades, serviuelle para definirse como individuo e para tomar a firme determinación que el quería mudar o mundo do que procedía.

Di que o cárcere ensinoulle, e que reincorporarse a liberdade tamén

O coñecemento da xeografía rural e urbana foi a súa grande paixón a cal compartiu cos equipos que coordinou e dirixiu.

Trasladouse a Madrid a cursar a carreira de Ciencias Políticas e Económicas. Nada máis chegar á universidade madrileña entra en contacto cos comités estudiantís anti franquistas aos que non dubidou en integrarse de xeito militante. No ano 1965 cae nunha redada policial con propaganda política. Interrogado durante 75 horas, é levado a cadea de Carabanchel, e xulgado polo Tribunal de Orden Público (TOP) que o sentencia a 7 anos de prisión. Ten a sorte de beneficiarse dun indulto por ser Ano Santo e a súa condena redúcese a 3 anos que cumple en Madrid e Cáceres.

Na casa, aquel pai que foi o primeiro alcalde do novo réxime non conseguiu facer nada. Xa eran outros tempos e nas cárceres había fillos de ministros.

A saída da prisión marca un antes e un despois na súa vida. Di que o cárcere ensinoulle, e que reincorporarse a liberdade tamén. Daquela época lembra con afecto a lamprea que compartiu co seu pai no Miño, o río sempre presente na súa lembranza e nas súas obras literarias. Unha vez en liberdade casa con Carmen, coa que vivirá por diferentes puntos da xeografía peninsular. Con ela ten os seus dous fillos: Marta e Andrés.

En 1973 volve a Galicia da man de César Portela co fin de artellar o recente creado Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia (COAG). Ao deixalo, en 1979, establecése

en Pontevedra onde crea a empresa Consultora Galega e inicia a súa andaina pola xeografía galega, e diversos lugares de España, facendo traballos de consultaría en urbanismo para diferentes concellos. Daniel recoñécelle a este labor de varias décadas todo o seu saber profesional. O coñecemento da xeografía rural e urbana foi a súa grande paixón a cal compartiu cos equipos que coordinou e dirixiu.

Do 2005 ao 2009 fai un paréntese na súa actividade profesional para dedicarse á acción pública como director do Instituto de Vivenda e Solo (IGVS) da Xunta de Galicia. Durante estes anos emprega folgos e esforzos por levar a práctica o que aprendera durante máis de 30 anos como director de Consultora Galega.

Actualmente, e pese as súas promeses de retiro voluntario en Vilaxoán, ven de presentar unha obra de cabeceira, A Galicia Urbana, na que comparte coordinación co profesor da Universidade de Santiago de Compostela Rubén C. Lois. Sen dúbida, unha obra de referencia non só para os especialistas de humanidades senón para todo aquel que queira coñecer a ordenación do espazo en Galicia.